

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 69 (1958)

Trešdien, 1957. g. 12. jūnijā

13. gads

Laiks uzsākt lopbarības sagādi

Uzkrātā pieredze un zinātnes atziņas māca, ka siena plauja jāuzsāk tiklīdz plavu un sētajām zālēm parādās pumpuri vai arī pašā ziedēšanas sākumā. Tas dod iespēju ne tikai ievākt ļoti augstvērtīgu pirmā plāvuma sienu, bet vēl rudenī sapļaut arī atālu, tā ievērojami palielināt rupjās lopbarības krājumus.

Mūsu rajona kolchoziem šogad jāsavāc ne mazāk kā 29.124 tonnas rupjās lopbarības, tajā skaitā ap 15.300 tonnas sienu. Jāsagatavo 25.000 tonnas skābbarības. Iespējas sagādāt šādus lopbarības krājumus šogad ir vairāk, jo šogad ilggadīgo zālāju plaujamās platības ir lielākas kā pērn, iestātas arī vajadzīgās skābbarības kultūras.

Siena plaušanas laiks klāt, jāsāk skābbarības gatavošana no savvaļas zālēm, bet daudzos rajona kolchozos šim svarīgajam darbam nav vēl pietiekami sagatavojušies. Tā uz šodien ne visur pabeigts lauksaimniecības inventāra remonts, sevišķi tas sakāms par kolchoziem „Brīvais ceļš”, „Spars”, „Brīvība”, „Kurzeme” un citiem. Maz kolchozi rūpējās, lai sagatavotu pietiekamā vairumā zārdu kokus sienu žāvēšanai. Mēs nedrīkstam pieļaut žāvēšanu uz zemes — tas rada barības vielu lielus zudumus sienā. Tāpēc zārdu koku sagatavošanas darbā nekavējoties jānorīko kolchoznieki, lai tos sagatavotu līdz žāvēšanas sākumam.

Jāsāk arī šķūņu izremontēšana lopbarības uzglabāšanai. Skābbarības tvertnes nekavējoties iztīrāmas un dezinficējamās, bet kolchozos „Socialisma ceļš”, „Uzvara”, „Imanta”, „Proletarietis”, Ždanova vārdā nosauktajā, „Aktivists” un citos jāsauc jaunu skābbarības tvertņu izbūve, jo minētajiem kolchoziem esošo nepietiek, lai nodrošinātu ieplānotās skābbarības sagatavošanu.

MTS un kolchozos jāizstrādā saskaņoti lopbarības ievākšanas plāni, paredzot pilnīgu MTS tehnikas izmantošanu, visu kolchoznieku iesaistīšanu lopbarības sagādes darbos. Iepriekšējo gadu pieredze rāda, ka sienu un skābbarības sagāde noritēja ļoti labi tajos kolchozos, kur pareizi pielietoja materiālas ieinteresētības principus. Tas sakāms par kolchoziem „Imanta”, „Latvijas strēlnieks”, „Boļševiks” un citiem.

Jāsāk plaut tie āboliņa lauki, kurus paredzēts atstāt sēkliniekiem — tas jāizdara iespējami īsā laikā, jo citādi nenogatavosies āboliņa sēklas. Šogad mums katrā kolhozā jāsarāžo sēklas divu gadu vajadzībām, lai jau nākošajā gadā ikvienā kolhozā būtu ilggadīgu zālāju vismaz 40 proc. no aramzemes.

Kolchozu valdēm, lauksaimniecības specialistiem jānodibina stingra kārtība sienu uzskaitē, tuvākajā kopapulcē jāizskata jautājums par papildsamaksām kolchoznieku grupām vai lopbarības ievākšanas brigādēm par kvalitatīvas lopbarības sagādi, veicot darbus termiņos un izpildot noteiktos plānus. Tam būs liela nozīme cīņā par lopu nodrošināšanu ar labu lopbarību.

Tuvākajās dienās jāuzsāk sienu plauja un skābbarības sagatavošana no savvaļas zālēm. Ar pirmajām lopbarības sagādes dienām spraigi jāizvērs socialistiskā sacensība starp kolchoziem, brigādēm un ciema padomēm par ganāmpulku labāku nodrošināšanu ar lopbarību.

Piefermas laukos

Cēsu rajona Veidenbauma vārdā nosauktajā kolhozā šogad visi lopkopji piefermas laukos audzē lopbarības kultūras. Slaucējas Lilijs Bormanis un Lidijs Bizna audzēs sakpaugus viena hektāra platībā katrā. Pašlaik puse no

viņu kopšanā nodotajiem laukiem jau apstādīti ar kartupeļiem.

Lieli piefermas lauki ierīkoti arī kolchozos „Cīņa”, „Sarkanais karogs”, „Stalīna ceļš” un citos.

(LTA)

Lauku darbaļaužu prasība

7. jūnijā notika Kabiles MTS padomes sēde, kurā piedalījās kolchozu priekšsēdētāji, lauksaimniecības specialisti, brigadier, fermu pārziņi un partijas pirmorganizāciju sekretari. Sapulcējušies, noklausoties zonas sekretara b. Kraukļa referātu par starptautisko stāvokli, nolēma pieņemt rezolūciju par atomieroču un ūdeņraža bumbu izmēģinājumu aizliegšanu un atomenerģijas izmantošanu mierlaika vajadzībām. Lūk, ko sēdes dalībnieki ierakstīja rezolūcijā:

„Mēs kategoriski prasām

aizliegt atomieroču izmēģinājumus un to izmantot mierīgai celtniecībai.

Mēs apņemamies pielikt visas pūles un zināšanas, lai kolchozi nostiprinātos organizatoriski un saimnieciski. Veikt visus lauksaimniecības darbus noteiktos termiņos, iegūt augstas ražas, līdz ar to celt lopkopības produktivitāti un panākt produkcijas pieaugumu uz vienu iedzīvotāju.

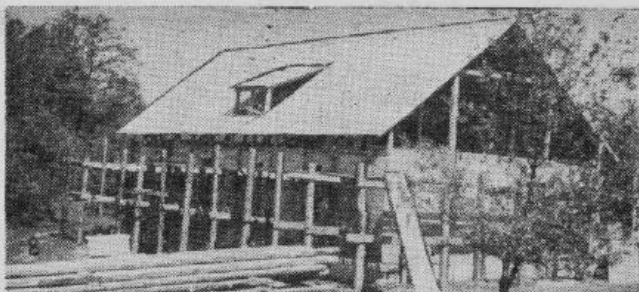
Apņemamies visas saistības ar valsti nokārtot līdz Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienai.”

E. Mētra

Kolchozs būvējas

Ja pirms gadiem Basu ciema kolchozs „Leņina ceļš” bija viens no atpalikušākiem, tad pēdējos gados tas ekonomiski sāka nostiprināties un kolchoznieki uz izstrādes dienu sapē-

tām. Līdz šim dažām „Rijnieku” novietnes cūku kopējām līdz darbam ik dienas kājām jāiet turp un atpakaļ vairāki kilometri. Taču jāsaka, ka arī par viņiem ir parūpējušies kol-

Attēls: Jaunā dzīvojamā māja lopkopēm.

ma turpat divtik naudas un graudu kā 1955. gadā. Arī šogad, kā pastāsta kolchoza rēķinvede, kolchozs plānojis kolchozniekiem uz izstrādes dienu naudā izmaksāt divas reizes vairāk nekā 1956. gadā.

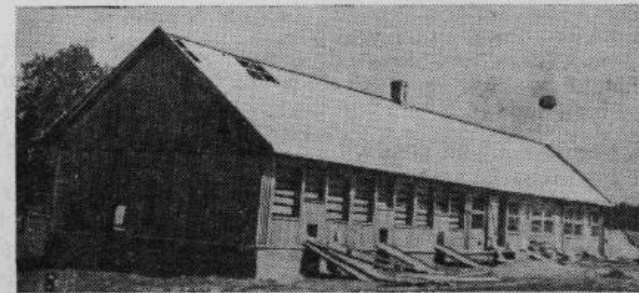
Reizē ar ekonomisko nostiprināšanos kolchozs sāk izvērst celtniecību.

Kolhozā noorganizēta būvbrigāde 8 cilvēku sastāvā. Ja iepriekšējos gados tā veica tikai sīkos remontus, ziemā viņa sagatavoja ap 400 m³ kokmateriālu un šajās dienās brigadier Jāzeps Porīns vadībā ekspluatācijā nodod jauno putnu kūti 500 vis-

choza valde. Pašreiz būvbrigāde beidz jaunās četru dzīvokļu dzīvojamās mājas būvi. Tajā lopkopes sapēms glītus un gaišus divstābu dzīvokļus.

Gatavojoties lopbarības sagādei un ražas novākšanai, daudz darba ir arī būvbrigādei. Brigades laudis vairākus šķūņus ir salabojuši, bet darba vēl daudz. Divi šķūņi ir pānīgi no jauna jāuzceļ, vairākiem jāuzsūt jauns jumts segums un jānomaina pamata balsti. Lai šo uzdevumu veiktu savlaicīgi, tad tagad vairāki vīri mizo balstus, bet Alberts Ozoliņš griež jumta skaidas.

A. Krasts

Attēls: Jaunā putnu kūti.

Pārskats

par piena izslaukumiem
no 1 slaucamās govys rajona
kolchozos laikā no 1957.g.
1. janvāra līdz 1. jūnijam

Kolchozs	Izslaukta piena no govs kg	Val- stī sūtīniet ar lepr. gadu
Raiņa v. n.	784	+346
Lisenko v. n.	717	+285
„Imanta”	688	+188
„Uzvara”	688	+150
„Venta”	637	+206
Kārļa Marksa v. n.	633	+94
„Komunars”	589	+93
„Traktorists”	574	+184
„Latvijas strēlnieks”	537	+68
„Jaunā gvarde”	513	+145
„Socialisma ceļš”	504	+59
„Grauds”	494	+41
„Cīņa”	475	+74
„Brīvība”	468	+194
„Sarkanais karogs”	468	+71
„Sarkanā zvaigzne”	453	+160
„Spars”	441	+26
„Brīvais ceļš”	440	+163
„Mičurina v. n.”	433	+161
„Komunisma ceļš”	431	+114
Molotova v. n.	429	+13
Ždanova v. n.	425	+158
„Uzvaras karogs”	424	+101
„Kurzeme”	415	+138
„Leņina ceļš”	413	+92
„Kopdarbība”	386	+96
Leņina v. n.	382	+122
„Aktivists”	378	+152
„Abava”	335	+47
„Padomju Latvija”	331	+45
„Boļševiks”	327	+41
„Proletarietis”	258	— 8

Katra kolchozniece apkops līdz 1 ha cukurbiešu

Kolchoza „Sarkanā zvaigzne” kolektīvs šogad apņēmis izaudzēt 200 cnt cukurbiešu no hektāra. Ar tām apseiti 30 hektāri un pašreiz rit spraigs darbs, lai tās labi apkoptu. Šī nolūkā katrā kolchozniecē, kas sējums apkopj, ierādīts — 0,7 ha, bet lopkope Zenta Žukovska apņēmusies apkopt veselu hektāru. 0,3 ha apņēmusies apkopt arī valdes priekšsēdētājs b. Lieknis un zootehniķe b. Valaine.

Cukurbietes visā platībā rušinātas ar zirgu vilkmes rušīnājiem. Tagad kolchozniecē strādā ar kapļiem, reizē veicot arī retināšanu.

J. Krūms

1300 kubikmetru pakaišu kūdras

Lauksaimniecības artēli „Komunars” šogad pirmo gadu nolēms sagatavot 2500 kbm pakaišu kūdras. Jau ilgāku laiku Pāzes plavās jeb tā saucamajā Žagatu tīrelī no kolchoza strādā vairāki cilvēki, kas jau sagatavojuši 1300 kbm pakaišu kūdras. Pašreiz to krauj nelielās kaudzītēs, bet vēlāk, kad tā būs izžuvusi, savedīs šķūņos.

F. Meldriņš

LATVIJAS PSR AUGSTĀKĀS PADOMES SESTĀ SESIJA

4. un 5. jūnijā Rīgā notika Latvijas PSR ceturtdāsasaukuma Augstākās Padomes sestā sesija.

Pirmajā sēdē sesijas dalībnieki pieņemoties godināja mirušā republikas Augstākās Padomes Priekšsēdētāja E. Apiņa un deputata Ž. Gūtmaņa piemiņu.

Sesija ievēlēja par Latvijas PSR Augstākās Padomes Priekšsēdētāju deputātu Vaganu.

Sesija apsprieda šādus jautājumus:

1. Par republikas rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu.

2. Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes apstiprināšana.

3. Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Dekretu apstiprināšana.

4. Latvijas PSR Augstākās Tiesas locekļu un specialo tiesu tautas piesēdētāju ievēlēšana.

Referatu „Par republikas rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu” nolāsīja Latvijas KP CK pirmais sekretars J. Kalnbērziņš.

Referents uzsvēra, ka Likumam par rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu, kuru pieņēmusi PSRS Augstākā Padome, ir vēsturiska nozīme, un tas iezīmē jaunu posmu mūsu zemes attīstībā.

Vairāk nekā 40 miljoni cilvēku piedalījušies sapulcēs, kurās apsprieda jautājumu par saimniecības pārvaldes pārkārtošanu. Pārī par 2 miljoniem 300 tūkstošiem cilvēku snieguši savus ierosinājumus un izteikuši piezīmes. Presē savas domas izsacījuši vairāk nekā 68 tūkstoši strādnieku, kolchoznieku, zinātnes un tehnikas darbinieku, partijas, padomju, saimniecisko, komjaunatnes un arodorganizāciju darbinieku. Tas viss liecina par padomju iekārtas patieso demokrātismu, kas nodrošina darbaļaudu miljonu masām visplašāko piedalīšanos valsts tautas saimniecības attīstības svarīgāko jautājumu atrisināšanā.

Runādams par PSRS tautas saimniecības attīstības galvenajiem uzdevumiem, referents saka, ka, pateicoties smagās industrijas ātrākai attīstībai, daudzas tautas saimniecības nozares apgādātas ar modernu tehniku. Rūpnieciskās produkcijas ražošana 30 reizes pārsniedz 1913. gada līmeni un gandrīz četrkārt — pirmskara 1940. gada līmeni. Mūsu industrija devusi lauksaimniecībai jaunāko tipu mašīnas, kas veic galvenos lauksaimniecības darbus. Mūsu zemes tīrums strādā vairāk nekā 1.500.000 traktoru, apmēram 800.000 kombainu, simtiem tūkstošu citu lauksaimniecības mašīnu. Apgūstot ne-

skartās zemes un vecāines, ievērojami paplašinātas sējas platības.

Izcilie panākumi visās saimnieciskās un kultūras celtniecības nozarēs, kā arī padomju tautas materiālās labklājības celšanā vislabāk pārliecina, ka Komunistiskās partijas un Padomju valdības politika ir pareiza, tie rāda, kāds dzīvojošs spēks ir leņiniskajiem principiem par socialistiskās saimniecības vadīšanu pēc vienota valsts plāna, maksimāli attīstot darbaļaudu radošo aktivitāti un viņiem plaši piedaloties ražošanas pārvaldīšanā.

Referents uzsvēra, ka mūsu rūpniecībā gan labi pilda valsts plānus un tai ir milzīgi sasniegumi, taču tieši rūpniecības ātrā izaugsme un līdz šim nepieredzētais plašais celtniecības vēriens rada nepieciešamību tālāk pilnveidot pārvaldes formas un metodes.

Saskaņā ar PSRS Augstākās Padomes sesijā pieņemto Likumu „Par rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu” pašlaik pastāvošo ministriju un resoru vietā tiks organizēta pārvaldīšana pēc teritoriālā principa un tiks izveidotas Tautas saimniecības padomes ekonomiskos administratīvos rajonos.

Tāpat kā visa padomju tauta, mūsu republikas darbaļaudis uzņēma PSRS Augstākās Padomes septītajā sesijā vēsturiskos lēmumus ar lielu gandarījumu. Biedra Čruščova referata tezes tika apspriestas lielā politiskā rosmē, pie kam iesniegts daudz vērtīgu ierosinājumu.

Saskaņā ar Likumu un ar republikas darbaļaudu ierosinājumiem Latvijas KP CK un Ministru Padome atzīst par lietderīgu organizēt mūsu republikā Tautas saimniecības padomi, kurā ietilptu deviņas funkcionālas nodaļas un desmit saimnieciskā aprēķina pārvaldes. Šīs pārvaldes apvienos 420 uzņēmumus, kas līdz šim atradušies rūpniecisko ministriju pārziņā. Šo pārvalžu štatiem jābūt par 500—600 cilvēkiem mazākiem nekā rūpnieciskās ministrijās.

Tautas saimniecības padomes priekšgalā jābūt priekšsēdētājam un četriem viņa vietniekiem.

Uz Mežrūpniecības ministrijas un Mežsaimniecības pārvaldes bāzes lietderīgi organizēt vienotu mežsaimniecības un mežrūpniecības pārvaldi, pakļaujot to tieši republikas Ministru Padomei.

Pilsētu un lauku celtniecības ministriju lietderīgi reorganizēt par celtniecības pārvaldi, pakļaujot to tieši Ministru Padomei, nevis Tautas saimniecības padomei, jo celtniecības organizācijas veic arī plašos apmēros celtniecības un montāžas darbus, kas ne-

ietilpst Tautas saimniecības padomes kompetencē.

Latvijas KP CK un Ministru Padome iesniedz Augstākajai Padomei ierosinājumu likvidēt šādas ministrijas: vieglās rūpniecības, zivju rūpniecības, vietējās un kurināmā rūpniecības, būvmateriālu rūpniecības, papīra un kokapstrādes rūpniecības, mežrūpniecības, pārtikas un preču rūpniecības, gaļas un piena produktu rūpniecības un pilsētu un lauku celtniecības ministriju. Ierosināts apvienot Lauksaimniecības ministriju un Padomju saimniecību ministriju vienā — Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijā.

Sakarā ar nepieciešamību paplašināt pilsētu un rajonu padomju tiesības vietējās rūpniecības vadīšanā ir lietderīgi pilsētu un rajonu rūpniecības kombinātu vadīšanu nodot vietējo padomju pārziņā.

Republikas Valsts plāna komisijai būs jārisina ļoti lieli un sarežģīti uzdevumi. Stipri palielinājusies tās loma, kā arī atbildība par tautas saimniecības attīstību.

Rūpniecības vadīšana ar Tautas saimniecības padomes palīdzību radīs labvēlīgus apstākļus, lai plašā mērogā realizētu ražošanas specializāciju un kooperāciju. Valsts plāna komisijas lomas palielināšana ļaus padziļināt specializāciju un attīstīt kooperācijas sakarus starp republikas uzņēmumiem, kā arī ar citiem valsts ekonomiskajiem rajoniem.

Tālāk b. Kalnbērziņš sīki runā par to, kāds īsti būs Latvijas republikas ekonomiskais rajons. Republikā ir 806 valsts rūpniecības uzņēmumi. Rūpniecības kopprodukcijas apjoms 1956. gadā, salīdzinot ar 1940. gadu, bija palielinājies 6,7 reizes. Radikāli mainījusies republikas rūpniecības struktūra. Par vadošajām nozarēm kļuvas mašīnbūve, metalapstrāde un elektrotehniskā rūpniecība. Sākoties 1957. gadam, mūsu republikas rūpniecībā bija vairāk nekā 180 tūkstoši strādnieku. Pēckara gados rekonstruēta vieglā un tekstilrūpniecība. Pārtikas rūpniecības uzņēmumi attīstīti tālāk. Darba ierindā stājušies daudzi jauni uzņēmumi. Strauji attīstījusies arī zivju rūpniecība. 11 pēckara gados republikas kapitālajā celtniecībā ieguldīti 8 miljardi 734 miljoni rubļu. Izdarīta celtniecības organizācijas pārkārtošana, kas jau dod pozitīvus rezultātus.

Referents uzsvēra, ka Komunistiskā partija un Padomju valdība pēdējos trijos gados veikušas arī lielus pasākumus lauksaimniecības straujai kāpināšanai. Šo pasākumu rezultātā arī mūsu republikā stāvoklis lauksaimniecībā sācis uzlaboties. Ar katru gadu pieaug kolchozu un kolchoznieku ienākumi. Šā gada plāna sekmīgā izpilde lauksaim-

niecības produktu ražošanā būs svarīgs ieguldījums Padomju Latvijas lauksaimniecības tālākajā attīstīšanā.

Biedrs Kalnbērziņš pakāvējas pie jautājumiem par piegādu plāna izpildi lauksaimniecības produktu ražošanā, runā par valstiski ļoti svarīgo uzdevumu, ko izvirzījis b. N. S. Čruščovs, — tuvākajos gados panākt Amerikas Savienotās Valstīs gaļas, piena un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju.

Referents atzīmē, ka Padomju Latvijā ir augsti attīstīta rūpniecība ar daudzām nozarēm, lieli materiālu un darba resursi, attīstīts dzelzceļu un jūras transports. Tāpēc ir lietderīgi republikā izveidot atsevišķu ekonomisko rajonu.

PSKP Centralā Komiteja un PSR Savienības Ministru Padome veikušas vairākus pasākumus, lai paplašinātu savienoto republiku tiesības. Rūpniecības un celtniecības pārvaldes pārkārtošana ļaus vēl vairāk paplašināt savienoto republiku tiesības saimnieciskās celtniecības vadīšanā.

Rūpniecības un celtniecības vadīšanas pārkārtošana republikā jāizdara līdz šā gada 1. jūlijam.

Padomju tauta gatavojas cienīgi sagaidīt Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu, un mūsu republikas darbaļaudis gatavojas arī atzīmēt ar jauniem darba sasniegumiem Padomju Latvijas 17. gadadienu. Rūpniecības uzņēmumos, jaunceltnēs, kolchozos, padomju saimniecībās un mašīnu-traktoru stacijās arvien plašāk izvērsas socialistiskā sacensība par godu šim gadadienam. Vadot darbaļaudu sacensību, partijas, padomju, komjaunatnes un arodorganizācijām jāmobilizē strādnieki un kolchoznieki jaunu darba panākumu sasniegšanai.

Biedra Kalnbērziņa referātam sekoja dzīvas debātes, kurās piedalījās 20 cilvēki. Runātāji vienprātīgi apsveica Latvijas KP CK un republikas Ministru Padomes ierosinājumu par rūpniecības un celtniecības vadīšanas pārkārtošanu.

Sesija vienbalsīgi pieņēma Likumu „Par rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu”. Sesijā pieņēma arī Likumu par Lauksaimniecības ministrijas, Padomju saimniecību ministrijas un Latvijas PSR Ministru Padomes Galvenās meliorācijas pārvaldes apvienošanu koprepublikaniskajā Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijā.

Sesijā grupa Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātu griežas pie republikas Valdi-

bas ar pieprasījumu informēt ko, paredzēts darīt, lai palielinātu republikas zivju bagātības, papildinātu republikas ūdeņus ar vērtīgām zivju sugām un nokārtotu zivju zveju Latvijas ūdeņos. Uz šo valdībai iesniegto pieprasījumu atbildi sniedza republikas zivju rūpniecības ministrs deputats K. Bude. Sesija pieņēma lēmumu „Par zivju bagātību palielināšanu Latvijas PSR ūdeņos”.

Sakarā ar Likuma „Par rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu” pieņemšanu sesijā pieņēma Likumu „Par grozījumu un papildinājumu izdarīšanu Latvijas PSR Konstitūcijas (Pamatlikuma) tekstā”.

Darba kārtības otrajā jautājumā sesija pieņēma lēmumu iecelt par republikas Tautas saimniecības padomes Priekšsēdētāju M. Pludoni, par viņa pirmo vietnieku G. Gaili un par Tautas saimniecības Padomes Priekšsēdētāja vietniekiem J. Augškapu un V. Kronu.

Sesija apstiprināja Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Dekretus „Par kriminālbildību par sīku spekulāciju”, „Par grozījumiem un papildinājumiem Latvijas PSR teritorijā spēkā esošajā Kriminālkodeksā” un „Par kriminālbildības pastiprināšanu par ļaunprātīgu pasu režīma pārkāpšanu”.

Sesija par Latvijas PSR Augstākās Tiesas locekļiem ievēlēja L. Lotko, L. Reču un V. Zīmiņu. Sesija vienbalsīgi ievēlēja arī specialo tiesu tautas piesēdētājus.

Pēc tam Latvijas PSR Augstākās Padomes sestā sesija beidza savu darbu. (LTA)

**RAJONA IZPILDU KOMITEJAS
PLĀNU EKONOMISKĀS NODAĻAS
Pārskats
par cūkgājas ražošanu
rajona kolchozos laikā no
1957. g. 1. janvāra līdz
1. jūnijam**

Kolchozs	Iegūta, pavisam cūkgāja (dāvē- v. rnt)	Iegūts uz 100 ha aramās zē- mes ent.
„Traktorists”	55,7	10,3
„Latvijas strēlnieks”	44,0	8,1
„Imanta”	74,0	7,7
Zdanova v. n.	54,1	6,2
„Uzvara”	68,6	6,1
„Venta”	53,2	5,8
„Grauds”	36,6	5,6
„Sarkanā zvaigzne”	54,6	5,5
„Spars”	64,5	5,2
„Lepina v. n.”	50,6	5,0
„Brīvība”	40,0	4,9
„Komunars”	27,2	4,9
„Aktivists”	42,6	4,8
Raiņa v. n.	32,9	4,7
„Sarkanais karogs”	36,9	4,3
„Komunisma ceļš”	63,8	3,8
„Kurzeme”	50,2	3,7
Molotova v. n.	21,1	3,7
„Boļševiks”	47,5	3,5
Micurina v. n.	66,7	3,1
„Cīņa”	20,3	2,9
„Brīvais ceļš”	25,1	2,8
Kārļa Marksa v. n.	27,2	2,5
„Socialisma ceļš”	16,9	2,4
„Uzvaras karogs”	19,7	1,8
„Padomju Latvija”	15,1	1,6
Lisenko v. n.	13,8	1,5
„Lepina ceļš”	15,8	1,2
„Proletarietis”	6,7	1,0
„Jaunā gvarde”	9,8	0,9
„Kopdarbība”	7,2	0,8
„Abava”	2,5	0,6

UMUĻU KŪDRAS PURVĀ

Priežu mežs, kas abās pusēs ieslēdz likumotu celiņu, kurš aizvijas uz Umuļu kūdras purvu, izbeidzas pavisam pēkšņi. Un, lūk, skatam paveras plašs, diezgan līdzens klajums. Pavisam otrā galā, tikko saredzama kūdras ieguves mašīna.

—Pašreiz tā atrodas otrās karjeras vidū, — paskaidro meža-transporta ceha priekšnieks b. Šulte. —Karjeras kopējais garums aizņem turpat 1,5 kilometrus.

—Jāsteidz iekārtot kūdras savācējs, — apskatīdams kūdras, saka b. Šulte. —Saulē ātri izžūst, tādēļ jāvāc vienkopus.

Izrādās, ka tikai šopavasār pirmo reizi sapemts jauns mehānisms — kūdras savācējs. Mehāniķis b. Mašulis to sakārtoja darbam un jau šinī nedēļā sāks darbu. Uz kāpurķēdēm ar elektromotoru palīdzību tas lēni pārvietojas pa lauku, bet strādnieki ņem vienkārši kūdras ķieģeļšus un met uz transportiera lentī. Lenta tos saber kaudzēs, vai automašīnā. Rūpniecības kombināta ļaudis domā tūlīt kūdras bērt automašīnās un izvest no purva. Šinī sezonā taču jāizved 8000 t kūdras. Izdomata arī mehāniskā kūdras izkraušana ar troses palīdzību.

—Ja šis paņēmieni mums izdosies, iekraušana un iz-

Attēlā: jaunā kūdras savācēja mašīna.

kraušana veiksīm 10 minūtēs agrāk patērēto 45 minūšu vietā, — saka b. Šulte.

Darbs kūdras ieguvējiem šogad veicas krietni labāk nekā pērn. Jau 27. martā purvā sākās rosme, lai gan pēc uzdevuma sezona bija jāsāk tikai 20. aprīlī. Ja pagājušajā gadā aprīlī un maijā ieguva tikai 3525 t kūdras, tad šogad šinī pat laikā jau izpildīts vairāk nekā pussezonas uzdevums — 4848 t kūdras. Vīrs dotā uzdevuma iegūts turpat 1500 tonnas kūdras. Abas kūdras ieguvēju brigades strādā centīgi.

...Esam pie kūdras ieguves mašīnas. Liekas, darbs šeit pavisam vienkāršs. Abās pusēs mašīnas transportlentai strādnieki ar lāpstām rok karjerā kūdras un sviež uz lentas. Pa lētu kūdra nokļūst mašīnā, bet no tās pa

trosēm uz zāvēšanas vietām „aizceļo“ gatavie kūdras ķieģeļi.

Taču faktiski pie kūdras mašīnas jāstrādā uzmanīgi. Pat pie transportlentas var aiz neuzmanības ar lāpstu ievainot biedru. Sevišķu veiklību prasa no dēlīšu pieliecējam Matildes Zaueres un Nanijas Teibes. Savu darbu viņas arī lieliski prot. Dažs pat smieklīgi saka, ka viņas „strādā kā automāti“. Un kā gan nē! Daždien maiņā uz trosēm jāuzliek pat 15.000 dēlīšu. Vēl neticamākas lietas atklājas, ja pārēkina, kādu darbu veic kūdras izklājejas. Pie troses strādā sešas kūdras izklājejas. Katru dienu tās mainās vietām, jo pirmajai parasti, kā saka, jāraujas vaiga sviedros, bet pēdējām — jāgarlaikojas. Klājēja Bredava, strādājot pirmās klājējas vietā, dažreiz maiņā izcilā ap 5000 dēlīšu. Ja nu šo skaitli pareizina ar katra vidējo svaru — 25 kg, tad iznāk diezgan ievērojams skaitlis — 125 tonnas.

Veiklī jāstrādā arī ķieģeļu sacirtējiem Jānim Apacim un Herbertam Milleram. Arī viņi maiņā izdara desmitiem tūkstoš roku vēzienus.

Taču kūdras ieguvējiem arī izpeļņa nav mazā. Vidējā izpeļņa pat sievietēm ir ap 900 rubļu mēnesī.

R. Vārmēle

Apkarosim malu medniecību

Medību sports sporta biedrības rindās iesaista ar katru gadu plašāku biedru skaitu. Šā gada sākumā Kuldīgas mednieku biedrībā biedru skaits sasniedza 662, un šis daudzums vēl vienmēr turpina palielināties.

Rodas jautājums, vai pieaugot mednieku skaitam, neiznīcināsim visus mūsu medījamos zvērus? Jāsaka, ka nē, ja medīsim kā apzinīgi sportisti un līdztekus medībām rūpēsimies arī par medījamo zvēru barošanu un ieaudzēšanu. Nedrīkstam tikai no medniekiem — sportistiem palikt par „gaļas medniekiem“, kam nav vietas mednieku biedrībā.

Viens no lielākajiem ienaidniekiem mūsu medību faunai ir dažādie malu mednieki. Pienācis pēdējais laiks šai nevēlamai parādībai veltīt nopietnu vērību un malu medniecību apkarot visiem līdzekļiem. Katra mednieka pienākums cīnīties pret medību noziedzību un saudzēšanas termiņu neievērotajiem. Pašreiz, kad medību ierocus var iegādāties bez kādiem ierobežojumiem, tie ir daudziem pilsoņiem, kas nav mednieku biedrības. Daudzi no šiem ierocu īpašniekiem tos izlieto neatļautām medībām, bet kaimiņos dzīvojošie mednieki to liekas neredzam un neatļautās medības noklusē, atbalstot tādā veidā malu medniecības paplašināšanos.

Tāpat ir mednieku biedrības biedri, kas nodarbojas ar malu medībām, tas ir mediatļautās vietās un neatļautos termiņos. Šādi biedri neatšķiras no pārējiem malu medniekiem.

Daudzi pilsoņi malu medības izdara, neapzinoties, kāds sods par to draud. Par medīšanu aizliegtā vietā, aizliegtā laikā un aizliegtiem līdzekļiem vai rīkiem paredzēts sods — brīvības atņemšana vai

labošanas darbi uz laiku līdz 6 mēnešiem vai arī naudas sods līdz 300 rubļiem, konfiscējot iegūto medījumu un medību rīkus. Bez tam ar Latvijas PSR Tautas Komisaru Padomes lēmumu № 22 noteikts, ka malu mednieks par meža zvēru un putnu nelikumīgu šaušanu un ķeršanu netikai saucams pie krimināltiesliedības par nelikumīgām medībām, bet pieprasāma arī materiāla atbildība par medību saimniecībai nodarītiem zaudējumiem. Naudas sods par nelikumīgi šautiem vai ķertiem meža zvēriem un putniem paredzēts no 50 līdz 10 tūkstoš rubļiem, atkarībā no tā, kādi zvēri vai putni medīti. Tāpat naudas sods paredzēts par alu un lizdu postīšanu no 100 līdz 1000 rubļiem.

Lai veicinātu malu medniecības apkarošanu, mednieki pēdējā konferencē pieņēma lēmumu no uzliktām soda naudām izmaksāt malu medību atklājējiem 25—50 proc.

Kuldīgas rajona mednieki līdz šim ir bijuši diezgan pasīvi malu mednieku apkarošanā un daudzos gadījumos apmierinājušies vienīgi ar to, ka pārmetuši rajona mednieku biedrības vadībai par malu medniecības neapkarošanu. Katra apzinīga mednieka pienākums aktīvi piedalīties malu medniecības apkarošanā un par katru novēroto pārkāpumu iesniegt rakstisku ziņojumu savas pirmorganizācijas valdei vai rajona padomei, uzzodot arī lieciniekus. Pirmorganizāciju valdēm nekavējoties jāizrauga sabiedriskie kontrolieri no aktīvākajiem medniekiem un jāpieprasa no rajona mednieku biedrības padomes šiem kontrolieriem attiecīgas apliecības. Arī mednieku biedrības treneris — instruktors nedrīkst aizmirst savu tiešo pienākumu malu mednieku apkarošanā. J. Agriņš

Attēlā: kūdras ieguvēju brigade darbā.

Mani dikti kaltina tie, kas apgalvo, ka pērtikis, kad tas sācis gruntīgi strādāt, pamazām pārvērties par cilvēku. Pēc šo gudrinieku domām iznāk, ka Adamam un Ievai cilvēku radīšanā nav bijis nekāda loma un ka nav nekādu pārdabisku spēku. Es nodarbojos ar cilvēku prātu apgaismību (esmu trīs ziemas mācītājsies pagastskolā un vienu — pie mācītāja cienigmātes). Un tādēļ arī rakstu šo dienasgrāmatu, jo ceru, ka to kādreiz nodrukās un tā apgaismo neticīgo prātus, pierādīs, ka visa mūsu dzīvīte ir atkarīga no augstākām varām, kas reizēm ierodas zemes virsū un izdarās ar mums — grēcīgajiem cilvēciņiem — pēc patikas.

Tas notika akurāt Ligo vakarā. Nopušķoju savai gotelei rūgas ar jānuzālēm, izganīju to gar kolchoza dāboļa lauka malu. Zīgli posos uz mājām, lai ātrāk atvestu no zirgu fermas Baltiņu un prom svīnēt Ligo svētkus pie manas māšas.

Viss gāja kā pa dīdēzi. Kad izbraucām no sētas, saulīte vēl rādīja savus apājos vaļus turpat aiz brīzes malas. Sēdēju uz smaržīgām zālēm piebāzta maišēla un turēju grozus, bet vecais iekārtotais ratu pakaja (visu mūsu kopdzīves laiku goži vienmēr atradusies manās rokās). Arī grozu ar cīnastu, ko vedu māšai, novietoju sev blakus. To es tā izkārtēju piesardzības pēc, jo ceļš ir patāls un vecais atz garlaicības var izstīst pudelei korķi priekšlatīgi. Tomēr vienu puspušelīti ar stipro dzērienu iebāzu savas jakas iekškabatā. Varbūt pašai ceļā iekārojas, un priekš

sevis es nekad neesmu bijusi skopā.

Pie māšas nebiju cīmojusies plecus gadus. Tāpēc kuclerēdama laiku pa laikam uzmanīgi paskatījos apkārt. Plecus gadus šis tas var plemirsties. Bridi pa bridim iekāmpu no puspušelītes, lai, aizbraucot galā, būtu lustīgāka ligošana.

Vecais laikam nekā nemanīja, sēdēja brīnum kluss, tikai reizl pa reizl nosēcās.

Bijam nobraukuši vairāk nekā pusceļā. Ligo nakts bija jau iestājusies. Šur tur redzēja paceļamies pūdes, no tālienes sāka skanēt ligo dziesmas. Man bija dikti lustīgs prāts, tā vien gribējās uzdziedāt: „Sīt, Jānīti, vara bungas...“. bet tad apdomājos. Sāks vēl vecais vilkt līdzl, bet viņam tas melnīgš greizi vien lēt, var izblāmties pašā Jāņu vakarā.

Nobraucām vēl dažus kilometrus. Biju tā kā iesnāudusies. Kad uzrāvos, manīju, ka kaut kas slapjš tek aiz apkakles. Bija uznācis lietus. Pēc mana prāta mums vajadzēja atrasties kaut kur starp ganībām un Tuļķu kalniņu, kurā šovakar tās lūstas bija paredzētas.

Baltiņš bija apstājies, kārpīja ar vienu priekškāju un sprausloja. Saraustīju grozus un uzklēdzu:

nū-ū-ū-ū-ū...bet šis nekustēja ne no vietas.

Gribēju jau uzklegt vecajam, lai kāpj ārā no ratiem un paskatās, ko tas zirgs tā spūc, bet pēkšņi no ratu pakajas nāca balss it kā no kapa:

—Jūl, griež pa labi. Vai tu neredzi, kā tie melnie jaunsungi, kas nostājusies zirgam pie galvas, rāda, lai griež pa labi.

Man šermuļi pārskrēja pa muguru. Ko tas vecais tur gvelž?

—Jūl, mums jau labu laiku seko melni jaunsungi un rāda, lai griež pa labi, — iesvēpstējās atkal vecais. —Val tu patiešām viņus neredzi?

Paskatījos uz priekšu un tiešām ieraudzīju kādu melnumu. Aiz pārbiļa aizvēru acis, bet kad atkal atdarīju, melnums stāvēja kā stāvējis. Saraustīju grozus un nogriezu pa labi. Zirgs pagāja dažus soļus, tad sāka atkal kārpīties un —sprauslot. Lietus gāza kā ar spāniem, bet man mugura kļuva slapja ne no lietus rasas vien. Raustīju grozus kā ārpātīga, bet zirgs tikai kārpījās un nevarēja paļēt ne soli.

—Val tu neredzi, ka tie jaunsungi tur viņu aiz lemauklēm? —gvelza atkal vecais. —Hi,hi,hihi, —viņi aicina mani kāpt ārā no ratiem un iegēmi vienu čarkīgu.

Un vecais sāka vemties arī no ratiem, klusi dziedādams:

VADĀTĀJS

HUMORESKA

„Un es kā mazais asariņš tur iekšā peldētu...“

—Nekāp ārā, Miķēli, tad tev gals klāt! —iespiedzos un sagraibu veco aiz elksķena. Mums piemēties vadātājs!

—Hi,hi,hihi...Vadātājs! —vecals smējās aizkapa smiekliem. —Tādi smuki jaunsungi! Redz, kā viņi man mirkšķina ar sarkanu aci!

Paskatījos uz priekšu un tiešām ieraudzīju kādu lielu sarkanu aci, kas vairākas reizes lezalgājās un tad pazuda.

—Jūlen, ja tu gribi tos jaunsungus tā grūti redzēt, sakrusto iekšus un skaties pāri zirga ausim. Es jau visu laiku tā daru.

Pagriezos atpakaļ un sastingu. Sakņupis ratu pakaja, mans vecais bija sakrustojis iekšus un tā divaini blēnza uz priekšu. Aiz balēm satvēru viņu aizrokām un sāku no visa spēka purināt.

—Tevī apsēdis velns jaunsungu izskatā, tas grib tevi levlīnāt ellei! —klīdzu, bet vecais tikai smējās:

—Ja visi velni būtu tikpat mīligi kā šitie jaunsungi, tad esmu ar mieru pats liet elles grāpi!

Par šādu zaimošanu saskaitos ne pa jokam. Izlēcu no ratiem, satvēru veco aiz čupra un izrāvu ārā.

—Meties ceļos un skaiti tēvreizl! —uzsauca.

Vecals bija tik jenkans, ka man nemaz nebija grūti to nospēst uz ceļiem. Nometos arī pati un sākām skatīt. Kad vecajam samīstējās, legrīdu tam ar dūri mugurā un ilku atkārtot. Beigu beigās noskaitījām līdz galam.

Baltiņš pa to laiku bija pakāpies ar visiem ratiem atpakaļ plāvā un mirgī pūca leņķu zāli. Kad kāpām atpakaļ ratos, piesaucu vēl to visaugstāko un sāku braukt. Un tu brīnumi! Tagad Baltiņš gāja pavisam mierīgi. Tikai tad, kad tuvojamies atkal lilelajam grāvim, zirgs vēlreiz nosprauslojās, bet nu es sagriezu pa kreisi. Ak tu nē! —pēkšņi izbrožuši plāvu ar grāvjiem kā ērmi! Būtu vēl to zemi pīlēdzīnājuši, izskatītos cilvēciņgāk.

Driz jau bijām Tuļķu kalnā. Lietus bija pārstājis, driz vajadzēja lēkt saulei, bet no ligojājiem nebija ne vēsts. Pašā kalna galā samīrcis stāvēja izdzisis uguns-kurs.

Par šādu nelīdzsvarotību man sirds bija tik pilna, ka varēju būt raudāt. Izkāpu no ratiem, paņēmu grozu, jo man dikti gribējās ēst. Bet kad pārbaudīju groza saturu, man acis satumsa. Es taču tieku divas pūdes brandavina, bet tagad bija tikai viena. Citādi nav, ka tie vadātāji parāvuši! Gribēju to pateikt vecajam, bet tas, uzlēcis galvu uz maišēla, saldi krāca.

Tā mums ar veco tani Ligo vakarā piemētās vadātājs un izjauc ligošanu Tuļķu kalnā. Lai nu vēl kāds saka, ka cilvēku dzīves ceļņš nav atkarīgs no augstākām varām.

No Jūles Pāces dienasgrāmatas
norakstījis
Miķēlis Platācis

Starptautiskais apskats

IZCILI SVARĪGS NOTIKUMS

N. S. Čruščova sarunu ar amerikāņu radiotelevīzijas sabiedrības „Columbia Broadcasting System” pārstāvjiem visur vērtē kā politiski ļoti svarīgu notikumu. Amerikāņu žurnāls „Variety”, atzīmējot ārkārtīgi lielo interesi, ko šī saruna izraisījusi visā pasaulē, raksta: „Tā nobīdīja otrajā vietā visus citus laikrakstu ziņojumus”. Franču avīze „Libération” atzīmē to faktu, ka Padomju valsts darbinieks pirmo reizi tieši runājis ar miljoniem amerikāņu televīzijas skatītāju un radioklausītāju.

N. S. Čruščova sarunā tika skarti daudzi jautājumi, kas dziļi satrauc visas tautas. Vispirms tas ir jautājums par ASV un Padomju Savienības savstarpējām attiecībām. Biedrs Čruščovs uzsvēra, ka Padomju Savienības un Savienoto Valstu attiecību normalizēšana uz mierīgas sacensības bāzes pašlaik ir galvenais. „Mēs, — viņš teica, — gribam sacensību, un mēs šajā sacensībā gribam noskaidrot visveselīgākos spēkus. Par veselīgu spēku mēs saucam mūsu socialistisko sistemu, jo tā ir visprogresīvākā, visjaunākā”.

To spilgti pierāda mūsu zemes ekonomiskie panākumi. Sarunā atzīmēts, ka tagad PSRS rūpnieciskās ražošanas ziņā ieņemusi otro vietu pasaulē, atstājot aiz sevis Angliju, Franciju un Vāciju. Padomju Savienība ir tuvu jo tuvu sava galvenā ekonomiskā uzdevuma atrisināšanai — panākt visattīstītākās kapitalis-

tiskās zemes preču ražošanā uz vienu iedzīvotāju. Kas attiecas uz pienu un sviestu, tad šo produktu ražošanā šis uzdevums tiks atrisināts jau nākamgad. Izvirzījusi mērķi panākt gaļas ražošanas krasu pieaugumu, mūsu zeme panāks Savienotās Valstis arī šā produkta ražošanā uz vienu iedzīvotāju līdz 1960. — 1961. gadam.

Izsakot PSRS vēlēšanos būt labās attiecībās ar ASV, b. Čruščovs norādīja uz ceļiem šajā virzienā. Jāsāk ar tirdzniecību, viņš teica, Amerikai jāiznīcina savs „dzelzs priekšars”. Jāpmainās kultūras darbinieku delegācijām; vajadzīgs vairāk kontaktu starp mūsu tautām, starp darījumu ļaudīm.

Kā atzīmē amerikāņu laikraksti, N. S. Čruščova konkrētie un skaidrie priekšlikumi atstājuši lielu iespaidu Savienotajās Valstīs.

Svarīga vieta sarunā bija ierādīta atbrūpošanās jautājumam. Padomju Savienība, pauzdamā tautu centienus, kuras ir ieinteresētas drudzainās brūpošanās izbeigšanā, dara visu, kas ir tās spēkos, lai pārvarētu sastingumu šajā jautājumā. Mēs sakām rietumvalstīm: izbeigsim kodolspērdzīenus, aizliegšim ūdeņraža un atomieročus, samazināsim bruņotos spēkus un pēc tam panāksim pilnīgu atbrūpošanos! „Lūk, mūsu programma, — teica N. S. Čruščovs, — sāksim kaut ar mazumiņu, bet sāksim”.

Taču Apvienoto Nāciju Organizācijas Atbrūpošanās komisijas Apakškomitejas sēdes Londonā rāda, ka rietumvalstis cenšas vienošanās praktisku izstrādāšanu atbrūpošanās jautājumā aizstāt ar tukšu runāšanu.

Ārņemju prese plaši apspriež arī N. S. Čruščova sarunā izteikto priekšlikumu par ASV un to sabiedroto kara spēka un padomju kara spēka vienlaicīgu izvešanu no tām Eiropas zemēm, kur šis kara spēks pašlaik atrodas. „Tas, — teica N. S. Čruščovs, — būtu pirmais solis, lai pārbaudītu labās attiecības un radītu labu atmosfēru, kurai nebūtu kara smakas”.

Amerikāņu laikraksti ziņo, ka lielā interese par N. S. Čruščova sarunu izraisījusi veselu strauji lūgumu, lai televīzijas sabiedrības Savienotajās Valstīs un citās zemēs atkārtotu filmā uzņemtas sarunas pārraidi, un ka Savienotajās Valstīs jau paredzēts atkārtot šo televīzijas raidījumu Ņujorkā, Čikagā un dažās citās pilsētās. ASV valdošās aprindas acīmredzami satraukusi N. S. Čruščova sarunas ietekme uz ASV un citu rietumvalstu sabiedrisko domu. Žurnāls „Variety” raksta, ka daži amerikāņu valstsvīri nepiekrīt sabiedrības „Columbia Broadcasting System” rīcībai, kura organizējusi šo N. S. Čruščova sarunas pārraidi, un pareģo, ka iespējams ASV „augstākās aprindas” izdarīs spiedienu uz šo sabiedrību.

V. Čarkovs

cirka uz ielas. Neviens no cirka apmeklētājiem pat nevarēja iedomāties, ka aiz koka sētnas turpinās drama, kas bija uzskaita arēnā.

Izdādīdās, ka Arakss nebija vis nobijies revolvera šāvienā, bet uzsācis cīņu ar manu vīru. Doma, ka lauvā var pārlekt sētai un uzbrukt ļaudīm, lika man nodrebēt. Par laimi pie viena no krātiņiem ieraudzīju kādu dzelzs cauruli. Paķēru cauruli, metos pie sētas un sāku atgānāt lauvu no tās. Kopīgiem spēkiem izdevās Araksu atgānāt apmēram metrus trīs no sētas. Palīgā stādījās arī aktieris K. Biržukovs un viens no maniem līdzstrādniekiem P. Ignatovs, kuri bija apbruņojušies ar dzelzs stieņiem. Visiem četriem kopīgi soli pa soli izdevās lauvu padzīt līdz atvērtam krātiņam un Araksam nekas cits neatlika kā ar lielu rūksnupāstiepties krātiņā.

Tikai tad, kad nepadevīgais lauvā bija izolēts, no visiem stūriem pie mums stādījās pārbiedētie aculiecinieki.

Arakss uz visiem laikiem beidza padoties un neviens vairs nevarēja piespiest to klausīt. Visi mani mēģinājumi vest pie „prāta” ārkārtīgi lielo artistu beidzās neveiksmīgi. Ar lielu sarūgtinājumu un žēlumu nolēmu uz visiem laikiem no tā šķirties. Nevarēja jau bezgala „spēlēt” uz skatītāju nerviem un vienmēr riskēt ar savu dzīvību.

Jau pārstāju ar Araksu strādāt, tomēr centos pa reizei pie viņa pieiet, paglaudīt caur režģiem, iedot viņam gabaliņu gaļas, bet Arakss it kā aizmīrsis mūsu ilggadīgās draudzīgās attiecības, nepieņēma manus glāstus, novērsās no pasniegtās gaļas un vienmēr centās satvert manu roku ar zobiem vai nagiem.

(Turpinājums sekos)

Sabiles kulturas nama viesizrāde
«Monmartras Vijolīte» Kuldīgā

Laiks, kurā notiek „Monmartras Vijolīte” darbība aptver 1830. gadu. Francijas tautas grūtais stāvoklis izraisīja revolucionāru kustību, kuras rezultātā rodas jūlija buržuāziskā monarchija. Proletariats ir kapitalistu vergs, jo kapitalisti viņu ekspluatē. Šķiru attiecības un mākslinieku stāvokli kapitalistiskajā Francijā rāda arī operete „Monmartras Vijolīte”. Pāri visām Monmartras likstām šalko mazās ielas dziedātājas Vijolītes dzīves priecīgā dziesma: „Lai ielās līst, vai puteņo sniegs, man dziesmu dziedāt vienīgais prieks, par to, ka laimi reiz gaida ik sirds”. Ar savām dziesmām Vijolīte aizrauj līdz pat viscietākās sirdis. Vijolīte nealkst spožas slavas, lielas bagātības, bet ar savu dziesmu cenšas ieliksiot ikviena cilvēka dvēseli, padarīt vieglāku to grūto dzīves nastu.

Vijolītes tuvākie draugi ir gleznotājs Rauls, komponists Florimons un dzejnieks Anri. Lai atbrīvotu savu mazo draudzeni no smagās dzīves

pie saimnieka, mūžīgā dzērāja lejierkastnieka Paridži, viņi ziedo savas dzīves skaistāko sapni — ceļojumu uz Bretanu. Taču ar pilnīgi pretējiem dzīves uzskatiem ir dziedātāja, skaistule Ninona. Viņas mērķis ir nauda, tituls un spoža slava. Tās dēļ Ninona atsakās no savas mīlas pret Raulu, atsakās no vienkāršā cilvēka draudzības, bet pieņem augstdzimušo liekulīgo mīlas piedāvājumus. Viņas savās pirmajās jūtās, Rauls noslēdzas sevi, taču no šī stāvokļa viņu izrauj klusā un dziļā Vijolītes mīla. Rauls saprot, ka viņa ceļš var būt saistīts vienīgi ar vienkāršās tautas dzīves ceļiem.

Visām šīm temām caurstrāvo gaišs, lirisks humors, kas brīžiem nonāk līdz asai satīrai, kura nežēlīgi šausa tukšo, līdz nejdzīvībai mūļīgo augstākās sabiedrības slāni.

Šo interesanto izrādi būs iespējams kuldīdzniekiem noskaistīties Kuldīgas kulturas namā šā gada 15. jūnijā.

Režisors Roberts Vika

SPORTS

«Vulkans» — REZ (Rīga) 2:0

Svētdien kārtējā republikas meistarsacīkšu spēlē 1. grupā Kuldīgā tikās pagājušā gada 3. veltas ieguvēji Rīgas elektrotīklu rūpniecības futbolisti ar Kuldīgas „Vulkana” komandu. Jāatzīmē, ka draudzības spēle starp abām komandām, pirms meistarsacīkšu sākuma, noslēdzās neizšķirtā 1:1. Līdz šimējās spēlēs REZ bija zaudējis RVR ar 1:2, bet uzvarējis Valmieras komandu ar augstu 5:0 rezultātu.

„Vulkans” cīņā devās savā labākajā sastāvā: Menckops, Lādēns, Priekals, Blūms, Kramzaks, Kuršinskis, Katucāns, Karaškevics, Rubulis, Veinbergs, Kreislērs.

Pēc tiesneša spēles sākuma signāla bumbu spēlē ievada viesi, tomēr tūlīt tā nonāk pie vulkaniešiem un tie dodas uzbrukumā, kurš beidzas ar Karaškevica sitienu no dažiem metriem vārtsargam rokās. 3. minūtē REZ vlenību no vārtu zaudējuma glāb alzsargs, izsitot bumbu no tukšiem vārtiem. Kuldīdznieki veido vienu uzbrukumus pēc otra, tomēr ilgāku laiku viņiem neizdodas pārsēt viesu aizsardzību. REZ futbolisti darbojas ar izrāvieniem, kuras likvidē vulkaniešu aizsardzība. 17. minūtē Rubulis izspēlē bumbu pa siltiem Kramzakam, kurš to aizsit augstu pāri vārtiem. Pēc da-

žām minūtem Rubulis vēlreiz izspēlē pa siltiem bumbu Kramzakam, un šoreiz Kramzaks no 20 m ar spēcīgu sitienu vārtu augšējā stūrī pārsēj viesu vārtsargu. 1:0 „Vulkana” labā. Panākumu iedvesmoti, vulkanieši turpina uzbrukt. Līdz puslaika beigām nevienai komandai neizdodas rezultātu grozīt, un komandas dodas atpūtā ar rezultātu 1:0 „Vulkana” labā.

Otrā puslaika sākumā nepātrauktos uzbrukumus dodas reziesi. Kuldīdznieku aizsardzībai jāpieleik daudz pūļu, lai likvidētu rīdzinieku uzbrukumus, tomēr tā savu uzdevumu veic neveiksmīgi. 65. min. izraujas Katucāns un pēc skaistas Katucāna—Rubula—Kreislēra kombinācijas pēdējais no 10 m pārsēj viesu vārtsargu otrreiz. Pēc otro vārtu zaudējuma REZ pieleik visus spēkus, lai rezultātu izlīdzinātu, tomēr pārsēj „Vulkana” aizsardzību rīdziniekiem neizdodas. Pēdējā minūtē pie „Vulkana” vārtiem tiek izpildīts soda sitiens, kurš tomēr rezultātu negroza. Tiesneša spēles beigu signāls vēsta „Vulkana” vērtīgu 2:0 uzvaru. Nākošajā meistarsacīkšu spēlē „Vulkans” 16. jūnijā Liepājā tiksies ar pagājušā gada čempionu „Sarkano Metalurgu”.

A. Alksnis

Kuldīgas bokseru uzvara

Svētdien, 9. jūnijā Kulturas namā draudzības sacensībās boksa Kuldīgas bokseru komanda tikās ar Jelgavas „Darba rezervju” bokseriem. Šīs sacensības bija Kuldīgas bokseriem pēdējā pārbaude pirms republikas meistarsacīkstēm, kas sāksies 19. jūnijā Rīgā.

Pirmajā cīņā visviegākajā svarā Gindra (Kuldīga) tikās ar Ksilēvu (Jelgava). Vienlīdzīgā cīņā uzvaru pēc punktiem izcīnīja tehniski labāk sagatavotais Gindra. Otrajā cīņā Firsovs (Kuldīga) zaudēja pēc punktiem Ozdovskim (Jelgava). Afanasjevs (Kuldīga) izpunktēja savu augumā pārāko pretinieku Seifmanovu un izcīnīja uzvaru pēc punktiem. Pusviegla svarā jaunais Kuldīgas bokseris Markova bija vāji sagatavots un nespēja izrādīt nopietnu pretestību Karmelovičam. Jau 1. raundā Markovs atrodas nokdaunā. Otrajā raundā uzvaru ar redzamu pārsvaru piešķīra Karmelovičam. Vieg-

lā svarā Ivanovs (Kuldīga) otrā raundā piespieda padoties Kemai-kumu. I pusvīdējs svarā Dreimanis (Kuldīga) pasīvi darbojamies uzbrukumā, zaudēja pēc punktiem Grigorjevam. Viena no interesantākām cīņām bija starp Pavlovu (Kuldīga) un Ļukvīnu (Jelgava). Abiem bokseriem ir 2. sporta klase. Pirmais raunds palet vienlīdzīgā cīņā. Otrā raundā Pavlovs pārņēma iniciatīvu un uzvar. 3. raundā Ļukvins pagurst un pārsvars Pavlova pusē, kurš arī izcīnīja pēlmitu uzvaru pēc punktiem. Maksimovs (Kuldīga) 1. raundā ar redzamu pārsvaru uzvarēja Rjabinu. Pēdējā cīņā pussmagā svarā tehniski ļoti vāji sagatavotais Rozinskis (Kuldīga) zaudēja pēc punktiem Zirigam. Krambergam (Kuldīga) piešķīra uzvaru bez cīņas, jo viņa pretinieks no cīņas atteicās. Komandu vērtējumā uzvarēja Kuldīgas bokseri ar rezultātu 6:4.

A. Sams

Redaktors v. E. Adamsons

Sabiles konservu rūpniecī vajadzīgi dažāda darba strādnieki, mūrnieki,

galdnieki un jumļi. Kopmītnē nodrošināta.

Administrācija

IRINA BUGRIMOVA

Mana profesija

(2. turpinājums)

Vairākkārtīgi Arakss mēģināja man uzbrukt. Ar milzīgūgribas spēku es to noturēju, ar grūtibām piespiedu to tūpēt uz postamenta. Un tomēr, kad uz mirkli pametu skatu uz Samuru, nepadevīgais Arakss metās uz blakus sēdošo Diku. Un atkal sākas kautiņš. Šoreiz mani asistenti negaidīja uz kliezieniem: —ādeni! Varenā aukstā ūdens strūkļa atšķīra dresētāju no lauvām, bet tikai uz mirkli. Zeīri neļēvēroja stipro ūdens šāli, metās uz mani. Laikam vēl pārāk sāpīgi bija zeīru atmiņā palicis nesena kautiņš, kurš tikko nebeidzās ar viņu uzvaru. Ne ūdens, ne stītiņi ar trejzūburi nespēja apstādināt satracinātos zeīrus. Viņā no vīssaprinčātajiem cīņas momentiem, riskēdams ar savu dzīvību, caur mazām sāpūs durvīm arēnā ieskrēja mans vīrs. Nostājamies abi blakus un, atkaudamies no uzbrūkošiem lauvām, atkāpāmies pamazām uz izeju un, izmantodami izdevīgu mirkli, izskrējām no arenas.

LAUVAS BRĪVĪBĀ

Bet ar to vien nebeidzās šīs uztraucošās vakars. Lielā uztraukumā (ne jau katru dienu lauvās uzbrūk saviem dresētājiem) apkoņēji, dzidami lauvās no arenas, vienā no būriem, kur vīletas ir diviem lauvām, iedzina trīs. Visi trīs lauvās — Arakss, Rademess un Diks turpināja plēsties. No stiprā spiediena krātīņa režģi tēlēcās, durvotipu aizbīdnis kaut kā atbīdījās un divi milzīgi lauvās, pašiem nemanot, izvēlās no krātīņa un turpināja plēsties un

valāties pa pagalmu. Rademess no bailēm iespīdās krātīņa stūrī.

Netālu no zeīru krātīņiem atradās pārējo dzīvnieku staļi. Soču cirks darbojas vienīgi vasaras laikā un viņu aizkulišu telpas celtas no viegla materiāla: no koka un brezentas. Stālis no ielas bija atšķirts ar nelielu zemu koka sētiņu. Stāli no cirka vārēja nokļūt pārējot nelielo pagalmiņu.

Nekā aizdomīga nepamātdama, izgāju arēnā, lai pateiktos apmeklētājiem par viņu aplausiem, kuri tiešām priecājās par manu laimīgo izbeigšanu no briesmām. Paklanīdamās publikai, pēkšņi sadzirdēju aiz kulisēm revolvera šāvienu. Atkārtos un par izbrīnu neredzēju savu vīru, kurš parasti izrādes laikā stāvēja noteiktā vietā pie dzelzs režģiem. Sapratu, ka noticis kaut kas nelabs, izskrēju no arenas. Neatceros, kā noskrēju līdz staļiem. Pirmais, kas krīta man acīs, bija valējās krātīņa durvotips un būri sēdošie divi lauvās. Dīks droši vien sabijies revolvera šāvienā, ieskrēja krātīņā pie Rademesa, bet Arakss, jūdzams sevi brīdīdams, netālu no sētnas sirdīgi uzbruka otram. Ar dzelzs stieni vienā rokā, bet otrā pielādētu revolveri, Koptantins atgānāja no lauvās.

Cirka aktieri un apkalpojošais personāls, redzēdami brīvībā izkļušo lauvu plēšamies ar manu vīru, aiz bailēm atbēga un nostāpās kur kurais. Pats briesmīgākais bija tas, ka Arakss vārēja kuru katru mirkli pārlekt koka sētiņā uz ielas... Bet šajā laikā izrāde beidzās un publika plāda no